Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31467
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

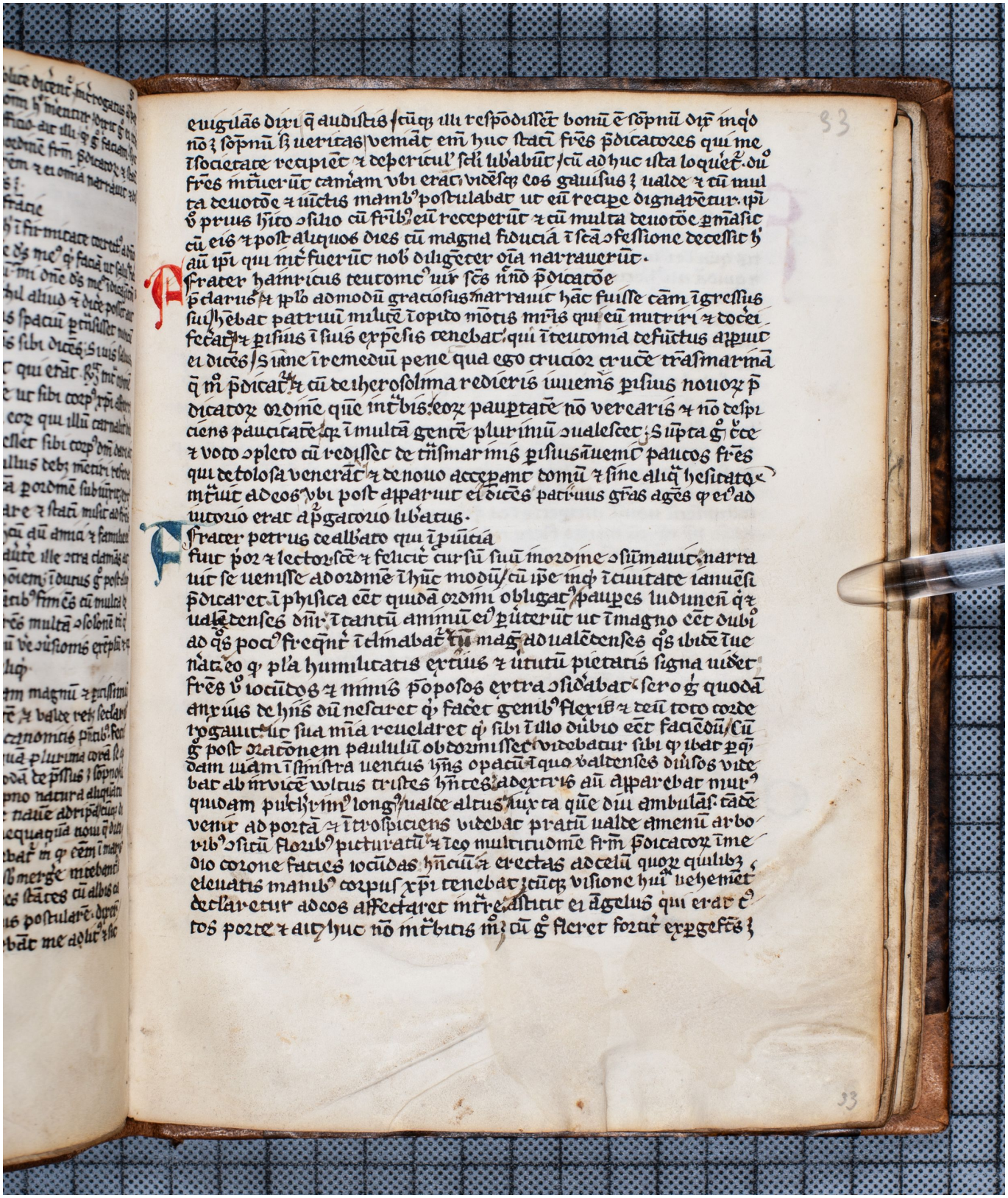

evigilas diri q audistis scũq illi respodisset bonũ e sopnũ dñr mqd
nõ ⁊ sopnũ si ueritas vemãt eũ huc stati fres pdicatores qui me
i societate recipiẽt ⁊ de periculo seli liberabũt cũ adhuc ista loquer. dñ
fres mtuerũt camiam vbi erat videsq eos gaudisus ⁊ ualde ⁊ cũ mul
ta deuotõe ⁊ uictus mamb postulabat ut eũ recipe dignarẽtur. ipi
ꝰ prius hsito osilio cũ frib eũ receperũt ⁊ cũ multa deuotõe pmasic
cũ eis ⁊ post aliquos dies cũ magna fiducia i sca ofessione decessit h
aũ ipi qui mt fuerũt nob diligẽter oia narrauerũt.

Frater hamricus teutonicus uir scs nnõ pdicatõe
pclarus ⁊ pplo admodũ gracios narrauit hãc fuisse cam igressus
sui. hebat patruũ miluẽ iopido mõtis mris qui eũ nutriri ⁊ docei
fecat ⁊ pisius i suis expesis tenebat. qui i teutonia defuctus appuit
ei dicẽs. s iune i remedũ pene qua ego crucior crucẽ trasmarina
q m pdicat ⁊ cũ de iherosolima redieris iuuenis pisius nouoꝝ p
dicatoꝝ ordine quẽ int bis eoꝝ pauptate nõ verearis ⁊ nõ despi
ciens paucitatẽ eoꝝ i multa gente plurimũ ualescet. s ipta g ecce
⁊ voto opleto cũ redisset de tnsmarinis pisius inuenit paucos fres
qui de tolosa venerãt ⁊ de nouo accepant domũ ⁊ sine aliq hesitatõe
mtuit ad eos vbi post apparuit ei dicẽs patruus gras agẽs q ei ad
uiuo erat a pgatorio liberatus.

Frater petrus de albato qui i pnicia
fuit por ⁊ lector scẽ ⁊ felicit cursũ suũ mordine osumauit. narra
uit se uenisse ad ordinẽ i hũc modũ. cũ ipe mq i ciuitate ianuensi
pdicaret i physica cẽt quida ordini obligat. pauper iudinen q ⁊
ualedenses dñr i tantũ animũ ei puterũt ut i magno cẽt dubio
ad qs poci fr eqnr i elmabat tu mag ad ualedenses qs ibidẽ tue
nat. eo q pla humiliatis ertius ⁊ ututũ pietatis signa uidet
fres ꝰ iocũdos ⁊ mmis poposos ertra osideabat. sero g quida
anꝝus de hns dñ nesciret q facẽt genib flexis ⁊ deũ toto corde
rogauit ut sua mia reuelaret q sibi i illo dubio eẽt faciẽdũ. cũ
g post oratõnem paululũ obdormisset. videbatur sibi q ibat pq
dam uiam i sinistra uentus ins opacũ i quo valdenses duos vide
bat ab inuicẽ uitus tristes hntes. a dextris aũ apparebat mur
quidam pulchr mr long. ualde altus. lux ta quẽ dũ ambulas. tãdẽ
venit ad portã ⁊ i trospiciens videbat pratũ ualde amenũ arbo
ribꝰ sicũ floribꝰ picturatũ ⁊ ieo multitudinẽ fr pdicatoꝝ i me
dio corone facies iocũdas hncũ ⁊ erectas ad celũ quoꝝ quilibꝝ
eleuatis manib corpus xpi tenebat. cũq visione hui uehemẽt
declaretur ad eos affectaret mtre. astitit ei angelus qui erat e
tos porte ⁊ ait. huc nõ mtribus m. cũ g fleret forte expgefs ⁊